

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Iniustitia semper est peccatum mortale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Inhumanitas (qua homo hominem se esse quasi oblitus, alienæ miseriæ non se æstimat participem) peccatum est durioris cordis, qui misericordiæ virtutem tollit, qua humani nihil à nobis alienum putamus, & quasi vnum membri IESV CHRISTI patitur, reliquum compatitur: sumus etiam omnes vnum corpus in Christo, singuli autem alter alterius membra, inquit Apostolus. Habet autem duas malas matres: quoniam ipsa cordis duritia ex superbia nascitur, qua quis se tanti tenet, quasi sit adeò celsus, ut ad ipsum mala vix pertingere possint, exterior verò omisio subventionis, ex auaritia nascitur. Vnde inhumanus à tribus est vulneribus curandus, ut discat quid est, misericordiam volo.

Iniustitia semper est peccatum mortale.

Iniustitia (qua quis iniustū facit in quacūq; materia) peccatum est mortale ex suo genere: quia illatiua est nocenti quod charitati repugnat. Et hoc intellige quando homo facit per se (hoc est ex intentione) aliquid iniustum, intendens rem, aut famam, aut honorem aut membrum &c. tollere. Nam quando per accidens aliquis iniustum facit (puta quia nec intendit offendere in aliquo proximum, nec scit per se pactum suum lædere quenquam) non est peccatum mortale: nisi magnitudo nocenti illati aut negligentia sciendi reducat actum in naturam iniustitiæ. Exemplum primi: si quis ex loquacitate mulierem communiter habitam pro pudica, lædat notabiliter in eius fama. Exemplum secundi quantum ad ignorantiam facti: si quis iaciendo sagittam interficiat hominem ibi manentem: quia non fecit diligentiam suam an ibi posset homo lædi sagitta. Quantum autem ad ignorantiam iuris: ut si quis violenter eiiciat propria auctoritate hominem iam olim possidentem agrum suum.